

Astăzi, Sâmbătă, 19 Iulie, 2025

Sf. Cuv. Macrina, sora Sf. Vasile cel Mare; Sf. Cuv. Die; Aflarea moaștelor Sf. Cuv. Serafim de Sarov

Romani 9

¹ Spun adevărul în Hristos, nu mint – împreună cu mine mărturiseste conștiința mea întru Duhul Sfânt –

² că mare-mi este întristarea și necurmată durerea inimii;

³ căci aș fi dorit ca eu însumi să fiu anatema¹ de la Hristos, de dragul fraților mei cei de un neam cu mine după trup,

⁴ care sunt Israeliți, ale căroră sunt înfierea și slava și legămintele și darea legii și închinarea și făgăduințele;

⁵ ai căroră sunt părinții și din care, după trup, e Hristos, Cel ce peste toate este Dumnezeu binecuvântat în veci². Amin!

¹Anatema = blestemat, exclus din comunitate; destinat pieirii. O astfel de declarație n'a mai fost făcută decât de Moise (Iș 32, 32).

² Atestare clară a dumnezeirii lui Iisus Hristos.

Matei 9

¹⁸ Pe când le spunea El acestea, iată că un dregător³, venind, I s'a închinat, zicând: „Fiica mea a murit de curând; ci, venind, pune mâna Ta pe dânsa și va trăi”.

¹⁹ Atunci Iisus, ridicându-Se, a mers după el împreună cu ucenicii Săi.

²⁰ Și iată, o femeie care de doisprezece ani avea scurgere de sânge, s'a apropiat de El și, fiind în spatele Lui, s'a atins de poala hainei Sale;

²¹ că zicea în sinea ei: „Doar să mă ating de haina Lui și mă voi vindeca⁴”.

³ De la Mc 5, 22 și Lc 8, 41 știm că acesta se numea Iair și că era mai-marele sinagogii, deci un demnitar cu funcție religioasă și socială, dar fără să fi fost preot.

⁴ Printr'o lungă și neîntreruptă tradiție, gestul femeii de a se atinge de marginea hainei lui Iisus este repetat de mulți din credincioșii noștri care se ating de veșmintele preotului atunci când acesta iese cu Cinstitele Daruri; în unele părți, la sfârșitul Liturghiei preotul este

²² Iar Iisus, întorcându-Se și văzând-o, i-a zis: „Îndrăznește, fiică, credința ta te-a mântuit!” Și din ceasul acela femeia s’a tămăduit.

²³ Și venind Iisus la casa dregătorului și văzând pe cântăreții din flaut și mulțimea tulburată, a zis:

²⁴ „Depărtați-vă, căci copila n’a murit, ci doarme”. Dar ei râdeau de El.

²⁵ Iar după ce mulțimea a fost scoasă afară, El a intrat, a luat-o pe copilă de mână și ea s’a ridicat.

²⁶ Și s’a răspândit această veste în tot ținutul acela.⁵

Tâlcuire

Zis-a femeia cu scur-gere de sânge: „Nu-mai să mă ating de haina Lui (a Domnului), și mă voi face sănătoasă”

– și a primit după credința ei. Noi, fiind

făpturi care cunoaștem prin mijlocirea simțurilor, avem nevoie de o atingere simțită pentru a primi puterea cea mai presus de simțuri.

rugat să-și dezbrace veșmintele pe capul bolnavului.

⁵ *Sfânta Scriptură* versiune diortosită după *Septuaginta*, redactată și adnotată de Mitropolit Bartolomeu Valeriu Anania

Domnul așa a și rânduie. Sfânta Sa Biserică are o orânduire văzută. Felurile sale părți ne cuprind, iar noi venim în atingere cu ele. Puterea lui Dumnezeu care se află în Biserică se primește prin atingere, iar primitoarea este credința, care grăiește: „numai să mă ating și mă voi face sănătoasă”. Biserica e Trupul și Veșmântul Domnului. Părțile sale cele mai învederate, de care ne atingem noi, sunt dumnezeieștile Taine și, mai ales, după Botez și Mirungere, Taina Trupului și Sângelui Domnului, în unire cu Taina Pocăinței; dar și atingerea cu credință de oricare altă parte a sa poate atrage puterea trebuincioasă de la Domnul, Care pretutindenea este și vede pe oricine face astfel, și grăiește în inima lui: „îndrăznește, fiule!” Liber-cugetătorii, cei ce nu văd cu ochi buni rânduiala văzută a Sfintei Biserici, se lipsesc singuri, prin întocmirea lor sufletească, de puțința atingerii de puterea cea lăuntrică, dumnezeiască, care dă viață tuturor. Drept aceea, ei rămân bolnavi; neîncetata curgere a gândurilor și simțirilor deșarte îi secătuiește, iar ei slăbesc și mor duhovnicește.⁶

⁶ Sfântul Teofan Zăvorâtul, *Tâlcuiri din Sfânta Scriptură pentru fiecare zi din an*.